

Magda, Mar i Nora

Segles de discriminació basada en una tradició no escrita han relegat el paper de la dona en alguns dels actes més destacats de la Setmana Santa. Però sembla que algunes coses han començat a canviar. A Besalú, ja fa uns anys que s'ha normalitzat la presència de dones entre manaies i estaferms. A Blanes, la Magda assumirà el comandament de la Legió V Macedònica, els armats d'aquesta població, i es convertirà en la primera capitana d'un grup de manaies a tot Catalunya. A Verges, dues nenes, la Mar i la Nora, s'han incorporat aquest any al quadre de la Dansa de la Mort, una fita històrica. El més trist és que això hagi de ser notícia l'any 2018, com ho és que encara hi hagi manaies de la ciutat Girona que et justifiquin que no hi hagi dones perquè el pas marcial d'un home és diferent del d'una dona. Diran els més puristes que si del que es tracta és de fer una recreació històrica, a l'època romana no hi havia legionàries dones. És tan cert com el fet que només perduren aquelles tradicions que saben evolucionar. I si en el seu origen, totes aquestes manifestacions tenien un clar component religiós -i ja sabem el paper secundari que té la dona en l'Església catòlica-, avui dia la majoria de participants i espectadors veu les processons com un acte de cultura popular.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/03/28/magda-mar-nora/904017.html?utm_source=rss